

**Á ÁREA DE INDUSTRIA E ENERXÍA DA DELEGACIÓN DO GOBERNO
EN GALICIA**

A súa referencia: Código do proxecto PEol-415

Maria Beatriz Bascoy Maceiras, DNI 32776404-R, actuando en nome e representación do Concello de Moeche, P-1505000-H, na súa condición de **Alcaldesa-Presidenta deste Concello** con domicilio para efectos de notificacións Casa do Concello rúa da Feira, 32, San Ramón, Moeche CP 15563, mediante o presente escrito comparezo ante esa Administración e, como mellor proceda en Dereito,

Expoño

- I. Que no *Boletín Oficial da Provincia* nº 139, de data 26 de xullo de 2021, publicouse anuncio desa Área de industria e enerxía da Delegación do Goberno en Galicia polo que se someten ao trámite de información pública as actuacións relativas ao estudo de impacto ambiental e á solicitude de autorización administrativa previa do **parque eólico Moeche** e a súa infraestrutura de evacuación, Código del proxecto PEol-415.
- II. Que, en tempo e forma, polo presente e en en contexto do trámite aludido, procédese a presentar as seguintes

ALEGACIÓNS

Primeira.- Respecto do desenvolvemento anárquico e á marxe de avaliación ambiental estratéxica do sector eólico en Galicia.

A Lei 24/2013, de 26 de decembro, do sector eléctrico, recolle no seu artigo 53, que as autorizacións de parques eólicos de potencia superior aos 50 MW son competencia da Administración Xeral do Estado. No seu apartado 6, concretamente, contén a seguinte previsión normativa:

“6. Os procedementos administrativos de autorización terán carácter regulado e respectarán os principios de obxectividade, proporcionalidade, transparencia, igualdade e non discriminación (...).”

Ben se pode soste que a tramitación do parque eólico Moeche constitúe un claro exemplo de non respectar o carácter regulado e o principio de proporcionalidade previsto na norma citada. Tal conclusión, lonxe de manifestarse sen fundamento, aséntase nas seguintes consideracións:

-Nestes momentos a Administración Xeral do Estado ten en diferentes fases de tramitación administrativa ata 2.524 MW, unha capacidade eólica á marxe das previsións e do “carácter regulado” da Planificación Eólica de Galicia, recollida na Lei 8/2009, de 22 de decembro, pola que se regula o aproveitamento eólico en Galicia e se crean o canon eólico e o Fondo de Compensación Ambiental. Neste caso do PE de Moeche, o mesmo insírese nun proxecto de 6 parques, fragmentado artificialmente, ao que nos referiremos máis adiante.

Semellante volume de proxectos en trámite implica un uso abusivo e irresponsable das competencias da Administración Xeral do Estado para o desenvolvemento de instalacións de xeración superiores a 50 Mw, toda vez que tal expansión eólica modifica substancialmente a planificación eólica vixente na Galicia, e no seu conxunto pouco ten que ver cunha planificación eólica ordenada e que sexa coherente co deseño eólico considerado na Lei galega 8/2009.

-Dende a perspectiva da incidencia ambiental deste proxecto en tramitación por parte da Administración Xeral do Estado, e en xeral de todos os proxectos en tramitación na Comunidade Autónoma de Galicia, cómpre considerar que a Lei 24/2013, de 26 de decembro, do Sector Eléctrico, recolle no seu artigo 53, apartado 7, a seguinte previsión normativa:

“A Administración Pública competente unicamente poderá denegar a autorización cando non se cumpran os requisitos previstos na normativa aplicable ou cando teña unha incidencia negativa no funcionamento do sistema”.

A Lei 21/2013, de 9 de decembro, de avaliación ambiental, recolle no seu preámbulo que a avaliación ambiental resulta indispensable para a protección do medio ambiente. Facilita a incorporación dos criterios de sostibilidade na toma de decisións estratéxicas, a través da avaliación dos plans e programas. E a través da

avaliación de proxectos, garántese unha adecuada prevención dos impactos ambientais concretos que poidan xerar, o tempo que establece mecanismos eficaces de corrección ou compensación.

Pola súa banda, a Lei 21/2013, de 9 de decembro, de avaliación ambiental, recolle no seu artigo 6, sobre o “ámbito de aplicación da avaliación ambiental estratéxica”, a seguinte previsión normativa:

“1. Serán obxecto dunha avaliación ambiental estratéxica ordinaria os plans e programas, así como as súas modificacións, que se adopten ou aproben por unha Administración pública e cuxa elaboración e aprobación veña exixida por unha disposición legal ou regulamentaria ou por acordo do Consello de Ministros ou do Consello de Goberno dunha comunidade autónoma, cando:

a) Establezan o marco para a futura autorización de proxectos legalmente sometidos a avaliación de impacto ambiental e se refiran á agricultura, gandería, silvicultura, acuicultura, pesca, enerxía, minería, industria, transporte, xestión de residuos, xestión de recursos hídricos, ocupación do dominio público marítimo terrestre, utilización do medio mariño, telecomunicacións, turismo, ordenación do territorio urbano e rural, ou do uso do solo (...).”

Partindo da base das disposicións citadas, entendemos que a falta de sometemento a unha avaliación ambiental estratéxica de todo o conxunto do desenvolvemento eólico galego (o recollido na Planificación Eólica de Galicia dependente da Administración autonómica, e o que se desenvolve de modo independente a través da Administración Xeral do Estado), implica non só que non se cumpran os requisitos previstos na normativa interna aplicable, senón tamén os que se derivan das seguintes normas do dereito da Unión Europea:

- Directiva 2011/92/UE do Parlamento Europeo e do Consello, de 13 de decembro de 2011, relativa a avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o medio ambiente. (DOUE L 26 /1 de 28.01.2012)

- Directiva 2003/35/CE do Parlamento Europeo e do Consello, de 26 de maio de 2003, pola que se establecen medidas para a participación do público na elaboración de determinados plans e programas relacionados co medio ambiente e

pola que se modifican, no que se refire a participación do público ó acceso a xustiza, as Directivas 85/337/CE e 96/61/CE do Consello.

- Directiva 2001/42/CE do Parlamento Europeo e do Consello, de 27 de xuño de 2001 relativa á avaliación dos efectos de determinados plans e programas no medio ambiente. (DOCE nº L 197/30, 21-07-01)

Esta escandalosa falta de avaliación ambiental estratéxica da planificación eólica en Galicia, á súa vez, deriva “nunha incidencia negativa no funcionamento do sistema” e en “inseguridade xurídica”. A este respecto, o artigo 53.7 da Lei sector eléctrico, reza como segue:

“A) O sistema (referido a produción eólica planificada nun territorio) hai que enténdelo coma un todo non fragmentado en partes sometidas a avaliacións ambientais independentes”.

Fronte a este deber ser, os feitos son que, en definitiva, a actual expansión eólica, suma da parte que promove a Administración xeral do Estado e a que desenvolve a Administración autonómica (a través do Decreto 302/2001), nin no seu conxunto, nin por separado, se ten sometido a dito proceso de avaliación coma Plan conxunto, conforme o disposto no artigo 6 da Lei 21/2013.

En fin, a falta de avaliación ambiental da planificación eólica en Galicia, alén diso e alén de equiparar a esta Comunidade Autónoma ao terceiro mundo en termos de sostibilidade e conservación da natureza, vai en contra da previsión de seguridade xurídica prevista na Lei 21/2013. Esa norma, no seu preámbulo, sinala que “así mesmo, esta lei incrementa a seguridade xurídica dos promotores. O establecemento duns principios

aos que debe someterse a avaliación ambiental e o chamamento á cooperación no marco da Conferencia Sectorial de Medio Ambiente determinará o desenvolvemento dunha lexislación homoxénea en todo o territorio nacional, que permitirá aos promotores coñecer de antemán cales serán as exixencias legais de carácter medioambiental requiridas para a tramitación dun plan, un programa o un proxecto, con independencia do lugar onde pretenda desenvolverse”.

SEGUNDA.- Respecto da complexidade técnico-xurídica do presente procedemento e da feble posición dos particulares afectados a respecto dos seus dereitos de participación no propio procedemento.

Ao proxecto de implantación de parque eólico que é obxecto do presente trámite de información pública, e en particular ao seu estudo de impacto ambiental e á súa autorización administrativa previa, resúltalle aplicable un corpo normativo que excede o propio ámbito do Dereito interno, autonómico ou estatal. Sen ánimo de exhaustividade, resultan de aplicación, entre outras, as seguintes normas:

-Directiva 92/43/CEE do Consello, do 21 de maio de 1992, relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres.

-Convenio Europeo da Paisaxe, establecido en Florencia o 20 de outubro de 2000.

-Directiva 2001/42/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de xuño de 2001, relativa á avaliación dos efectos de determinados plans e programas no medio ambiente.

-Lei 1/2005, do 9 de marzo, pola que se regula o réxime do comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro.

-Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de medio ambiente (incorpora as Directivas 2003/4/CE e 2003/35/CE).

-Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade. Modificada por Lei 7/2018, do 20 de xullo, Lei 33/2015, do 21 de setembro e Real Decreto 1015/2013, do 20 de decembro, entre outras disposición.

-Real Decreto 1432/2008, do 29 de agosto, polo que se establecen medidas para a protección da avifauna contra a colisión e a electrocución en liñas eléctricas de alta tensión.

-Directiva 2009/147/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 30 de novembro de 2009, relativa á conservación das aves silvestres.

- Real Decreto 139/2011, do 4 de febreiro, para o desenvolvemento da Listaxe de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial e do Catálogo Español de Especies Ameazadas. Modificado por Orde TEC/596/2019, do 8 de abril, Orde AAA/1351/2016, do 29 de xullo, Orde AAA/1771/2015, do 31 de agosto e Orde AAA/75/2012, do 12 de xaneiro.

-Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno.

-Directiva 2000/60/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, de 23 de outubro de 2000, pola que se establece un marco comunitario de actuación no ámbito da política de augas.

-Directiva 2014/52/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de abril de 2014, pola que se modifica a Directiva 2011/92/UE, relativa á avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o medio ambiente.

-Lei 21/2015, do 20 de xullo, pola que se modifica a Lei 43/2003, do 21 de novembro, de Montes.

-Lei 9/2018, do 5 de decembro, pola que se modifica a Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental.

-Lei 24/2013, do 26 de decembro, do Sector Eléctrico.

-Real Decreto 1955/2000, do 1 de decembro, polo que se regulan as actividades de transporte, distribución, comercialización, subministración e procedementos de autorización de instalacións de enerxía eléctrica.

-Lei 8/2009, do 22 de decembro, pola que se regula o aproveitamento eólico en Galicia e créanse o canon eólico e o Fondo de Compensación Ambiental.

Entre a sociedade, e nomeadamente entre as persoas directamente afectadas polo desenvolvemento eólico, existe unha grande preocupación no modo no que este tipo de enerxía está a experimentar unha expansión que resulta irracional e desproporcionada, á vista do grande número de proxectos que se están a tramitar, tanto pola Administración Autonómica coma a Administración Xeral do Estado.

Nesta liña, un relevante número de veciños e veciñas deste concello evacuaron alegacións no presente trámite de información pública. Poren, ter cumprimentado o citado trámite non pode levarnos a concluír, nin moito menos, a plena satisfacción dos dereitos deses veciños á participación nos asuntos públicos. A lista de normativa á que acabamos de referirnos pon de manifesto, ben ás claras, as dificultades inherentes a poder evacuar unas alegacións acaídas fronte a un proxecto tecnicamente moi complexo e voluminoso nun prazo de 30 días hábiles. O proceso de implantación destas enerxías limpas, xa que logo, semella consistir en unha dinámica na cal quen pretende implantar o proxecto dispón dunha lexislación feita á súa medida, alén de plenitude de medios técnicos e económicos, e fronte esa parte, a contraparte nin dispón de medios económicos, nin dispón de coñecementos, nin dispón de normativa que ampare a súa posición. Por parte deste Concello, xa que logo, enténdese oportuno deixar constancia de tan abraiante nivel de desigualdade.

TERCEIRA.- Consideración xeral sobre o carácter estritamente mercantil do proxecto do PE Moeche, a súa escasa ou nula

incidencia positiva na loita contra o cambio climático e as externalidades negativas derivadas da súa execución.

O proxecto obxecto das presentes alegacións, tal e como se atopa exposto, configúrase como un proxecto industrial de grandes dimensións, orientado unicamente ao reforzo do sistema oligopolístico de xeración de enerxía. Tal proxecto non se basea nunha planificación orientada ao aumento da eficiencia enerxética e ao aforro no seu consumo, nin tampouco ao fomento do autoconsumo e produción en proximidade. Máis ben, todo indica que se persegue, ante todo e sobre todo, e custe o que custe, aproveitar os accesos á rede que quedarán libres tras a liquidación da termoeléctrica das Pontes.

Non cabe, xa que logo, considerar que o proxecto de referencia é unha contribución positiva para a loita contra o cambio climático.

Opostamente, supón unha perda significativa de superficie natural e unha grave deterioración dos valores ambientais e servizos ecosistémicos, de tal maneira que os posibles

beneficios da implantación da enerxía eólica quedan invalidados polas afeccións globais aos sistemas naturais, causada pola inxente demanda de materiais para a súa construción, ocupación do terreo, aumento de viais e accesibilidade a zonas sensibles, mortalidade e perda de hábitat para as especies e aparición de efectos ecolóxicos negativos en cascada. A todo o cal debe engadirse o incremento de risco que se derivará en materia de incendios forestais, dadas as dificultades que para a súa extinción se xerarán pola dimensión física dos aeroxeradores a empregar.

CUARTA.- Sobre a localización de aeroxeradores fóra do ámbito das ADEs do Plan Sectorial Eólico de Galicia e a oposición da administración autonómica.

O proxecto de parque eólico presentado a información pública é unha iniciativa empresarial que serve aos obxectivos do Plan Nacional Integrado de Enerxía e Clima (PNIEC), instrumento que prevé, entre

outros, o aumento da porcentaxe de enerxías renovables sobre o consumo total de enerxía final (con prazos de avaliación en 2030 e 2050). Con todo, cómpre salientar que máis aló da súa pomposa denominación, o PNIEC non establece mecanismos de planificación territorial, o cal compromete seriamente a súa validez técnica e legal. Nun mundo serio e civilizado -e non parece necesario insistir moito nisto-, esa falta de planificación tería que invalidar a mera formulación de tramitar calquera proxecto de xeración de enerxía eléctrica industrial previa á existencia dun Plan Estratéxico válido.

Pero máis aló de que esta tramitación sen planificación vulnere a Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental, no caso que nos ocupa resulta que o que se expón é un proxecto de desenvolvemento eólico situado, polo menos en parte, fóra das Áreas de desenvolvemento eólico (ADEs) contempladas no Plan sectorial eólico de Galicia, instrumento obsoleto pero vixente. Concretamente, identifícase no proxecto que se sitúan fóra da correspondente ADE os seguintes aeroxeradores:

M1

M5

M6

M11

M14 (reserva)

M15 (reserva)

A este respecto debe sinalarse que o artigo 6.4 da Lei 8/2009, de 22 de decembro, pola que se regula o aproveitamento eólico en Galicia e se crean o canon eólico e o Fondo de Compensación Ambiental, na redacción dada pola disposición final 6.2 da Lei autonómica 9/2021, de

25 de febreiro, dispón que “non poderán implantarse parques eólicos fóra das áreas incluídas no Plan sectorial eólico de Galicia, fóra das modificacións substanciais dos parques en funcionamento nos termos que se desenvolvan regulamentariamente, así como aqueles proxectos que teñan unha clara incidencia territorial pola súa entidade económica e social, posúan unha función vertebradora e estruturante do territorio e sexan declarados como tales polo Consello da Xunta de Galicia, a proposta da consellería competente en materia de enerxía”.

En base a tal precepto, fóra das ADEs do Plan Sectorial poden desenvolverse proxectos eólicos, mais tal posibilidade queda supeditada á declaración de que os proxectos teñan unha clara incidencia territorial e posúan unha función vertebradora e estruturante do territorio, declaración que unicamente lle corresponde ao Consello da Xunta de Galicia.

Este artigo 6.4 da lei galega resulta de aplicación aos proxectos que tramite o ministerio, por remisión, á súa vez, do disposto no artigo 3.1 da Lei 8/2009.

A Xunta de Galicia, e concretamente a súa Subdirección Xeral de Enerxía, informou desfavorablemente en datas recentes (asinado o 30/07/2021) o proxecto do parque eólico Moeche de 53 MW, promovido por ENEL GREEN POWER ESPAÑA S.L., “posto que 2 dos 12 aeroxeradores, 1 das súas 3 torres de medición e parte da poligonal do parque incumpren as disposicións establecidas no Plan Sectorial Eólico de Galicia. Ademais o parque solápase co parque eólico Tormenta de 22,4 MW existente na Comunidade Autónoma de Galicia e que se encontra en tramitación, e a poligonal do parque invade a Rede Natura 2000”. O PE Badulaque, que tamén afecta ao Concello de Moeche e forma parte dese conxunto de 6 parques, foi tamén informado desfavorablemente pola mesma Subdirección Xeral da Xunta en data 6 de agosto de 2021.

En base a tal informe, o PE Moeche non poderá ser obxecto de autorización polo ministerio, nin previa, nin de construción, nin de operación, dado que para a implantación de parques eólicos en Galicia fóra das ADES do plan sectorial, por aplicación do disposto na Lei eólica galega 8/2009, haberá que contar coa competencia concorrente da Xunta de Galicia, administración á que lle corresponde en exclusiva declarar aquela incidencia territorial e que o parque posúe unha función vertebradora do territorio.

O parque de referencia e a súa liña de evacuación son, pois, inviables dende o punto de vista administrativo na súa configuración actual.

QUINTA.- Principio do formulario

Sobre a colisión frontal do proxecto do PE Moeche cos obxectivos da Estratexia da UE sobre a biodiversidade.

Na Comunicación da Comisión Europea ao Parlamento Europeo, ao Consello, ao Comité Económico e Social Europeo e ao Comité das Rexións sobre a estratexia da UE sobre a biodiversidade de aquí a 2030 (Bruxelas, 20.05.2020, COM(2020) 380 final) pódese ler o seguinte:

“Investir na protección e recuperación da natureza será tamén fundamental para a recuperación económica de Europa tras a crise da COVID-19. Cando a economía volva poñerse en marcha, é fundamental non retroceder e evitar quedar atrapados

en vellos hábitos prexudiciais. O Pacto Verde Europeo —a estratexia de crecemento da UE— serviranos de compás na recuperación e garantirá que a economía estea ao servizo das persoas e a sociedade e devolva á natureza máis do que lle quita. A protección da biodiversidade está totalmente xustificada desde o punto de vista económico. A industria e as empresas dependen de xenes, especies e servizos ecosistémicos como insumo crítico para a produción, en particular de medicamentos. Máis da metade do PIB mundial depende da natureza e dos servizos que esta presta, e tres dos sectores económicos máis importantes, a saber, a construción, a agricultura e os alimentos e bebidas, son fortemente dependentes dela. Para que, de aquí a 2030, se vaia recuperando a biodiversidade, debemos reforzar as medidas de protección e

recuperación da natureza. Isto debe facerse mellorando e ampliando a nosa rede de espazos protexidos e desenvolvendo un ambicioso Plan de Recuperación da Natureza da UE.

Polo ben do noso medio ambiente e da nosa economía, e para apoiar a recuperación da UE tras a crise da COVID-19, temos que protexer a natureza con máis empeño. Neste sentido, na UE deben estar protexidos polo menos o 30 % da superficie terrestre e o 30 % da mariña. Isto representa unha superficie adicional respecto a a actual de polo menos un 4 % de espazos terrestres protexidos e un 19 % de espazos mariños. O obxectivo axústase plenamente ao que se está proponendo no marco mundial para a diversidade biolóxica despois de 2020.

Neste contexto, debe prestarse unha atención especial aos espazos que teñan un altísimo valor ou potencial en canto a biodiversidade, xa que son os máis vulnerables ao cambio climático e requiren coidados particulares en forma de protección estrita. Na actualidade, só o 3 % dos espazos terrestres e menos do 1 % dos mariños gozan dunha figura de protección estrita na UE. Temos que facer máis e mellor por protexer eses espazos. Neste sentido, debe protexerse estritamente polo menos unha terceira parte dos espazos protexidos, o que representa un 10 % da superficie terrestre da UE e un 10 % da mariña. Isto tamén está en consonancia co que se propuxo como ambición mundial.

Parece evidente que a desordenada proliferación de proxectos eólicos e fotovoltaicos que se está observando ao longo de todo o territorio español, está a poñer en xaque calquera obxectivo de conservación da biodiversidade xa que, tal e como reconece o propio PNIEC, a implantación das enerxías renovables, debido aos seus especiais requirimentos de ocupación do territorio representa “unha das transformacións cuantitativamente máis relevantes que introduce o PNIEC en materia de xeración eléctrica”.

É por iso, que proxectos como o do parque eólico que se somete a información pública, resultan especialmente lesivos, tanto pola profunda transformación que implica para áreas de alto valor ecolóxico, como por significar un obstáculo de primeira orde para tentar lograr uns obxectivos de conservación coherentes coa estratexia de biodiversidade da UE.

SEXTA.- Concorrenza de fragmentación artificial contraria a Dereito no presente proxecto.

No propio anuncio de sometemento a información pública dos proxectos de referencia menciónase que o parque eólico Moeche “forma parte dun conxunto de 6 parques eólicos localizados na zona noroccidental da provincia de A Coruña (...). O conxunto dos parques eólicos, denominados (...), tén unha potencia instalada conxunta de 611 Mw e conectan nun mesmo punto de conexión á rede”.

De xeito abraiante, no propio anuncio deste trámite de información pública ponse en coñecemento da cidadanía que o que se está a facer é fragmentar artificialmente un proxecto. Ben é sabido que ás veces estas operacións de fragmentación artificial de proxectos de parques ou de liñas de evacuación se acomete para evitar a competencia autorizatoria do Ministerio a favor da competencia da administración autonómica. No é o caso. Pero o que si acontece cando se fragmentan os proxectos, sexa pola razón que sexa, é que se minoran as garantías de protección ambiental, ao aniquilar a posibilidade de avaliar conxuntamente o proxecto.

Que a fragmentación artificial ou de conveniencia deste tipo de proxectos non se axusta a Dereito é unha realidade que veñen corroborando os tribunais de xustiza en España dende hai anos. Así, por exemplo, a sentenza do TSXG, Sala Terceira, nº 254/2020, de 9 de novembro, que apreciou a fragmentación artificial do parque eólico Sasdónigas, en Mondoñedo, a sentenza do Tribunal Supremo, Sala Terceira, de 30 de marzo de 2017, nº 556/2017, ou a pioneira Sentenza do Tribunal Supremo de 20 de abril de 2006, na que se pode ler o que segue:

"Se algún sentido ten dita figura (os parques eólicos), coa significación xurídica que diversas normas lle recoñeceron, é precisamente a de integrar en si varios aeroxeradores interconectados e dispoñelos de modo que non atenúen uns o rendemento eólico doutros, en zonas con determinados requisitos mínimos (velocidade e constancia do vento) co fin de optimizar o aproveitamento enerxético e diminuír os custos da súa conexión ás redes de distribución ou transporte de enerxía eléctrica. É consustancial, pois, aos parques eólicos o seu carácter unitario de modo que os aeroxeradores neles agrupados necesariamente han de compartir, ademais das liñas propias de unión entre si, uns mesmos accesos, un mesmo sistema de control e unhas infraestruturas comúns

(normalmente, o edificio necesario para a súa xestión e a subestación transformadora). E, sobre todo, dado que a enerxía resultante ha de inxectarse mediante unha soa liña de conexión do parque eólico no seu conxunto á rede de distribución ou transporte de electricidade -pois non se cumprirían os criterios de rendemento enerxético e dun mínimo impacto ambiental se cada aeroxerador puidese conectarse independentemente, coa súa propia liña de evacuación da enerxía eléctrica producida, ata o punto de conexión coa rede eléctrica-, non é posible descompoñer, a efectos xurídicos, un parque eólico proxectado con estas características para diseccionar del varios dos seus aeroxeradores aos que se daría un tratamento autónomo".

En canto ao impacto negativo das operacións de fragmentación artificial de parques nas avaliacións ambientais, a Sentenza do Tribunal Supremo, Sala Terceira, de 21 de febreiro de 2014, recaída no recurso 673/2009, contemplou no seu Fundamento de Dereito sexto o que segue:

“3ª. Diso despréndese que, prescindindo, dunha consideración de conxunto dos demais parques, a declaración de impacto ambiental realizada, efectuouse de forma fraccionada, iso é totalmente claro despois de que na mesma se prescindiu, como se desprende do informe precedentemente citado, da liña de evacuación eléctrica que conecta co sistema de distribución xeral, liña esta que ha de formar parte do parque ou parques analizados, e que sendo común aos dous, serve precisamente, entre outros elementos para considerar, para dar unidade a ambos. A non integración da devandita liña devaluou a declaración de impacto realizada, o que non pode paliarse cun estudo de sinerxías, que só considera determinados aspectos, como o de ruído e ambiental, que puiden constituír, si, un plus respecto a os proxectos analizados en conexión con outros, pero que non pode servir para paliar un defecto de concepción inicial, cal debeu ser unha análise conxunta de todos os elementos que han de integrar o único proxecto. Noutro caso, sempre quedaría ao criterio da Administración a escisión dos proxectos para avaliar completando posteriormente un estudo conxunto de ambos os a través de devandito estudo de sinerxías, que sempre deberá efectuarse nun proxecto unitario determinado polos elementos inescindibles que o compoñen.

4ª. As mesmas consideracións han de efectuarse respecto a a duplicación en dúas dos procedementos de autorización, sendo copia mimética o un do outro, o que é expresivo de que nos atopamos, non ante dous proxectos, senón ante un só, xa que a admisión deste criterio permitiría, non duplicar senón triplicar, cuaduplicar... etc. o proxecto inicialmente

concibido, fraccionando as avaliacións de impacto ambiental, que non pode ser duplicada, para cada un dos proxectos, senón que, por contra, a única garantía de analizar todas os aspectos que se han de incluír no mesmo, é desde unha visión conxunta, non fraccionada, sen que poida suplir esta carencia de orixe, recorrendo a unha análise posterior das sinerxías que se producen entre os elementos illadamente analizados”.

En definitiva, non se axusta a Dereito a fragmentación de proxectos que se está a formular, debendo tramitarse como proxecto único o que se recoñece por parte desa administración que constitúe un proxecto único. Por se quedase dúbida ao respecto, pódese ler na documentación que obra no expediente que:

“(…) tanto a SET Colectora 220/400 kV como a LSAT 400 kV son infraestructuras de evacuación comúns para o conxunto dos anteriores proxectos. Compartida para os proxectos Tesouro e Moeche:

- **LAT 220 kV SE Tesouro- SE Colectora Renovables As Pontes Compartidas para los proyectos de Barqueiro, Badulaque, Moeche, Moeche, Tesouro e Santuario:**

- **SE Colectora Renovables As Pontes 220/400 kV”.**

Tal ilegal fragmentación tén por finalidade menoscabar as garantías inherentes aos procedementos de avaliación, pola vía de imposibilitar a avaliación ambiental de conxunto dos proxectos. E para superar esa mingua de garantías, dende logo, non resulta suficiente que nas avaliacións ambientais fragmentadas se acometan estudos de sinerxías, sobre os cales a xurisprudencia tén declarado o seu carácter incompleto e fragmentario. Así, a Sentenza do TSX de Castela-León, Sala de Valladolid, nº 1361/2014, de data 26/06/2014, Fundamento de Dereito sexto, resolución que declarou a existencia de fragmentación artificial:

“Prescindiendo, de una consideración de conjunto de los demás parques, la declaración de impacto ambiental realizada, se ha efectuado de forma fraccionada, ello es totalmente claro en cuanto que en la misma se ha prescindido, como se desprende del informe precedentemente citado, de

la línea de evacuación eléctrica que conecta con el sistema de distribución general, línea esta que ha de formar parte del parque o parques analizados, y que siendo común a los dos, sirve precisamente, entre otros elementos a considerar, para dar unidad a ambos. La no integración de dicha línea ha devaluado la declaración de impacto realizada, lo que no puede paliarse con un estudio de sinergias, que solo considera determinados aspectos, como el de ruido y ambiental, que puede constituir, sí, un plus respecto a los proyectos analizados en conexión con otros, pero que no puede servir para paliar un defecto de concepción inicial, cual debió ser un análisis conjunto de todos los elementos que han de integrar el único proyecto. En otro caso, siempre quedaría al criterio de la Administración la escisión de los proyectos a evaluar completando posteriormente un estudio conjunto de ambos a través de dicho estudio de sinergias, que siempre deberá efectuarse en un proyecto unitario determinado por los elementos inescindibles que lo componen. (...) Las mismas consideraciones han de efectuarse respecto a la duplicación en dos de los procedimientos de autorización, siendo copia mimética el uno del otro, lo que es expresivo de que nos encontramos, no ante dos proyectos, sin ante uno solo, ya que la admisión de este criterio permitiría, no duplicar sino triplicar, cuadruplicar... etc. el proyecto inicialmente concebido, fraccionando las evaluaciones de impacto ambiental, que no puede ser duplicada, para cada uno de los proyectos, sino que, por contra, la única garantía de analizar todas los aspectos que se han de incluir en el mismo, es desde una visión conjunta, no fraccionada, sin que pueda suplir esta carencia de origen, recurriendo a un análisis posterior de las sinergias que se producen entre los elementos aisladamente analizados”.

Cómpre salientar que esta Sentenza foi ratificada en casación polo Tribunal Supremo, Sala do Contencioso-Administrativo, en data 30/03/2017, por medio de Sentenza nº 1390/2017

SÉTIMA.- En canto ás afeccións medioambientais do proxecto do PE Moeche.

En canto ás afeccións medioambientais do proxecto de referencia, cómpre salientar os seguintes aspectos:

-De entre as tres alternativas que se formulan no estudio de impacto ambiental, escóllese a que se identifica como alternativa 3, dotada

dunha liña aérea de evacuación de 14 km de lonxitude, ata chegar á subestación As Pontes, punto de evacuación do proxecto.

-Tres dos aeroxeradores se sitúan en zonas de cultivos e prados. A afección de cultivos e prados pola implantación do parque resulta ser moi elevada, segundo se reflicte nos cálculos que constan no propio estudo de impacto (é o terceiro tipo de vexetación máis afectado pola implantación do parque, cun total de 36.300 m²). O dato resulta preocupante, non só dende a perspectiva medioambiental, senón tamén dende a óptica do desprezo cara aos usos agrogandeiros tradicionais do solo e a aniquilación da prevalencia destes.

-O estudo de impacto salienta a relevancia da existencia de algúns pasteiros en zonas altas, “que, debido á súa condición de seminaturais, inclúen especies de anuais silvestres, e son de gran interese para a fauna entomolóxica local. Nas lindes destes cultivos herbáceos predominan os sebes (sebes) compostas esencialmente de amoras *Rubus* gr. *ulmifolius*, endrinos *Prunus spinosa* e majuelos *Crataegus monogyna*, así como especies propias da matogueira (monte alto) galego, como as escobas *Cytisus scoparius* e *C. striatus*, os codesos *Adenocarpus lainzii*, algunhas xenistas *Genista* sp. e manchas de xaras *Cistus salviifolius*, *C. psilosepalus* e *Halimium alyssoides*”.

-O proxecto afecta directamente a hábitats de interese comunitario, concretamente aos hábitats 4020, “Brezais húmedos atlánticos de zonas templadas de *Erica ciliaris* e *Erica tetralix*”, e 4030, “Brezais secos europeos”. Cinco dos aeroxeradores ubícanse sobre os hábitats 4030 e 4020, e a liña aérea sobrevoa 1 km o hábitat 4030.

-Se ben o proxecto non afecta a Rede Natura 2000, no EIA salientase a proximidade ao mesmo de diversas figuras de Rede Natura 2000:

ZEC Xubia - Castro, localizado a 2 km da liña de evacuación e ao sur dos aeroxeradores da zona do oeste.

ZEC Ortigueira-Mera, localizado a 2 km das alternativas do parque eólico.

ZEC Serra do Xistral, localizado a 11,5 km das alternativas da liña eléctrica.

ZEC Fragas do Eume, situado a 6 km das alternativas para a liña eléctrica.

Cómpre salientar, así mesmo, a proximidade do proxecto a zonas de ampliación da Rede Natura 2000.

-A zona de implantación do parque eólico e unha parte da liña de evacuación localízase no ámbito do Plan de recuperación do Escribano palustre (*Emberiza schoeniclus* L. subsp. Lusitánica Steinbacher) en concreto, dentro dunha área establecida como potencial.

-No contorno do parque eólico atópanse numerosos ríos, pero como principal curso está o río Grande de Xuvia, ao sur do parque eólico e sobrevoado pola liña eléctrica.

Polo que atinxe ás reservas naturais e fluviais, o proxecto afecta ás reservas seguintes:

ES014 RNFL000000003 “Rio Mera. Zona Rego dúas Carris” próxima ao aeroxerador M15 (reserva) e é cruzada pola gabiá de conexión que une os aeroxeradores M14 (reserva) e M15 (reserva).

ES014 RNFL000000004 “Rio Mera. Zona Rego de Soutouchao” é cruzada pola gabiá de conexión que une os aeroxeradores M11 e M14 (reserva).

-En canto á fauna, as especies con maior sensibilidade ao parque eólico son principalmente aves planadoras, entre as que cabe destacar as seguintes: culebrera europea (*Circaetus gallicus*), aguiá calzada (*Aquila pennata*), milano real (*Milvus milvus*), alimoche común (*Neophron percnopterus*), voitre leonado (*Gyps fulvus*), aguilucho cenizo (*Circus pygargus*), aguilucho pálido (*Circus cyaneus*), peneireiro primilla (*Falco naumanni*). Outras especies con estados de conservación desfavorables presentes no ámbito do proxecto son a tórtola común (*Streptopelia turtur*), o autillo (*Otus scops*), o cárabo europeo (*Strix aluco*), a curuxa

común (*Tyto alba*), o moucho europeo (*Athene noctua*), a totovía (*Lullula arborea*), e o corvo grande (*Corvus corax*).

Segundo o Catálogo Galego de Especies Ameazadas (Decreto 88/2007 e modificación de acordo co Decreto 167/2011), na zona de estudo aparecen:

•Vulnerables:

Peixes: espiñento.

Anfibios: píntega rabilarga, ra patilarga, ra bermella e ranita de San Antón.

Réptiles: lagartixa serrana.

Aves: aguilucho cenizo.

Segundo o informe de SÉ/ BirdLife “Estado de conservación das Aves en España 2010”, aparecen:

•Vulnerables: aguilucho cenizo e tórtola europea.

•En declive moderado: alcaudón dorsirrojo, alcaudón real, alcotán europeo, laverca común, paspallás, curuxeira común, curruca rabilarga, escribano soteño, andoriña común,gorrión común, gorrión muiñeiro, xílgaro, lavandeira branca, moucho europeo, pardillo común, pito real, tarabela común, escribano trigueiro e serín verdecillo.

-No estudio de impacto ambiental non se localizan os posibles acuíferos existentes e as fontes, e por tanto non se analiza a posible afectación que aos mesmos lles pode facer as cimentacións do parque, as excavacións e os movementos de toneladas de terra para facer as pistas e os accesos do P.E., que se producen antes e despois da instalación do mesmo.

-No estudo refírese expresamente que na fase de explotación do parque, “aínda que os efectos (...) son bastante menos numerosos, presentan unha maior extensión temporal polo que poden ser de máis relevancia ambiental. A instalación dun parque eólico implica a introdución na contorna dunha serie de estruturas alleas ao mesmo, modificando a paisaxe e con él, o hábitat da fauna que o habita. Os efectos da presenza física destes elementos no territorio teñen como efecto esencial: Alteración da paisaxe. Perda de hábitat para a fauna, efecto baleiro. Risco de incendios”. Nada se concreta, porén, en canto á ponderación ou valoración deses riscos. Dende esta perspectiva, debemos xulgar que o estudo de referencia resulta incompleto, pois non parece que poida resultar de recibo que simplemente se recoñeza a potencial afección ao medio sen esbozar a máis elemental formulación correctiva da mesma.

No sentido que se acaba de expoñer, o artigo 35 da Lei 21/2013, de 9 de decembro, de avaliación ambiental, é moi claro respecto á información que debe conter o estudio de impacto ambiental:

Artigo 35. Estudo de impacto ambiental.

1. Sen prexuízo do sinalado no artigo 34.6, o promotor elaborará o estudo de impacto ambiental que conterà, polo menos, a seguinte información nos termos desenvolvidos no anexo VIN:

a) Descrición xeral do proxecto que inclúa información sobre a súa localización, deseño, dimensións e outras características pertinentes do proxecto; e previsións no tempo sobre a utilización do chan e doutros recursos naturais. Estimación dos tipos e cantidades de residuos xerados e emisións de materia ou enerxía resultantes.

b) Descrición das diversas alternativas razoables estudadas que teñan relación co proxecto e as súas características específicas, incluída o alternativa cero, ou de non realización do proxecto, e unha xustificación das principais razóns da solución adoptada, tendo en conta os efectos do proxecto sobre o medio ambiente.

c) Identificación, descrición, análise e, se procede, cuantificación dos posibles efectos significativos directos ou indirectos, secundarios, acumulativos e sinérxicos do proxecto sobre os seguintes factores: a poboación, a saúde humana, a flora, a fauna, a biodiversidade, a xeodiversidade, o chan, o subsolo, o aire, a auga, o medio mariño, o

clima, o cambio climático, a paisaxe, os bens materiais, o patrimonio cultural, e a interacción entre todos os factores mencionados, durante as fases de execución, explotación e no seu caso durante a demolición ou abandono do proxecto.

Incluirase un apartado específico para a avaliación das repercusións do proxecto sobre espazos Rede Natura 2000 tendo en conta os obxectivos de conservación de cada lugar, que inclúa os referidos impactos, as correspondentes medidas preventivas, correctoras e compensatorias Rede Natura 2000 e o seu seguimento.

Cando se comprobe a existencia dun prexuízo á integridade da Rede Natura 2000, o promotor xustificará documentalmente a inexistencia de alternativas, e a concorrencia das razóns imperioso de interese público de primeira orde mencionadas no artigo 46, apartados 5, 6 e 7, da Lei 42/2007, de 13 de decembro, de Patrimonio Natural e da Biodiversidade.

Cando o proxecto poida causar a longo prazo unha modificación hidromorfolóxica nunha masa de auga superficial ou unha alteración do nivel nunha masa de auga subterránea que poidan impedir que alcance o bo estado ou potencial, ou que poida supor unha deterioración do seu estado ou potencial, incluirase un apartado específico para a avaliación das súas repercusións a longo prazo sobre os elementos de calidade que definen o estado ou potencial das masas de auga afectadas.

d) Incluirase un apartado específico que inclúa a identificación, descrición, análise e se procede, cuantificación dos efectos esperados sobre os factores enumerados na letra c), derivados da vulnerabilidade do proxecto ante riscos de accidentes graves ou de catástrofes, sobre o risco de que se produzan devanditos accidentes ou catástrofes, e sobre os probables efectos adversos significativos sobre o medio ambiente, en caso de ocorrencia dos mesmos, ou ben informe xustificativo sobre a non aplicación deste apartado ao proxecto.

Para realizar os estudos mencionados neste apartado, o promotor incluirá a información relevante obtida a través das avaliacións de risco realizadas de conformidade coas normas que sexan de aplicación ao proxecto.

e) Medidas que permitan previr, corrixir e, no seu caso, compensar os posibles efectos adversos significativos sobre o medio ambiente e a paisaxe.

f) Programa de vixilancia ambiental.

g) Resumo non técnico do estudo de impacto ambiental e conclusións en termos facilmente comprensibles.

O Estado español está obrigado a cumprir cos obxectivos que en materia de conservación da natureza marca a normativa da Unión Europea, de efecto directo, o cal resulta especialmente relevante en canto ás eivas en materia medioambiental ás que nos acabamos de referir.

OITAVA.- En canto aos impactos do proxecto sobre o patrimonio cultural.

Na correspondente Memoria de avaliación identifícanse unha serie de elementos do patrimonio cultural na entorna do proxecto.

De entre eses elementos, considérase que concorre un impacto compatible no caso dos seguintes:

GA15049010 MÁMOA.

AC15049001 ACHADO DO MACHADO PULIMENTADO DE OS CANEIROS.

CASA 02.

TO01 A RODELA.

CAMIÑO REAL.

GA15049006 TÚMULO DE OS CANEIROS

Identifícase así mesmo un impacto moderado do proxecto no caso do GA15070123 MONTE PICO.

As medidas correctoras que se propoñen na memoria, mesmo as máis específicas, non deixan de ser medidas formuladas de xeito xenérico,

que se limitan na súa maior intensidade ao control arqueolóxico presencial.

Por outra parte, debe salientarse que a localización do aeroxerador M4 afecta directamente á mina de cobre denominada Piquito, na cal habita a especie do morcego xigante de ferradura. Nesta mina, a maiores, existen estalagmitas e estalagmitas que se formaron co paso do tempo, e que se verán menoscabadas polas vibracións inherentes ás obras de colocación do aeroxerador.

A mina referida dispón da correspondente ficha LIG no inventario do Instituto Xeolóxico e Mineiro de España, co código *LIG GM014*, denominación “espeleotemas en la mina de Cu de Piquito”. Aparece constancia da mesma no EIA sometido a trámite de alegacións, se ben non resulta de recibo que se manifeste no mesmo que a mina de referencia non se verá afectada.

Cómpre salientar a respecto desta mina, que o feito de situar un aeroxerador de grande envergadura sobre os terreos da mina pode supor un perigo dende o punto de vista da estabilidade das terras. En canto a esta mina, en fin, na mesma localízase un xacemento de auga, identificado polo propio Concello de Moeche e incluído no **seu Plan de emerxencia fronte ao risco de seca** (coordenadas 583502,34 - 4823115,75).

NOVENA.- En particular, sobre o impacto do proxecto na candidatura do Xeoparque do Cabo Ortegal.

O Proxecto de Xeoparque do Cabo Ortegal está definido polos límites dos concellos coruñeses de Cariño, Cedeira, Cerdido, Moeche, San Sadurniño, Ortigueira e Valdoviño. Estes Concellos, co apoio da Deputación da Coruña e da Xunta de Galicia, veñen de presentar a súa candidatura ante o Comité Nacional Español de Xeoparques, o organismo encargado de propoñer que proxectos como este se converten nesta anualidade en candidatos oficiais para obter o distintivo internacional de Global

Geopark, un distintivo que aló onde se conseguiu supuxo un impulso para o desenvolvemento socioeconómico local.

O xeoparque é en si mesmo unha marca turística amparada pola UNESCO que pode e debe xerar oportunidades económicas e de emprego. Preto do noso territorio temos exemplos sobre cómo repercute un xeoparque no seu territorio. O Geoparkea da Costa Vasca, que abrangue os municipios de Mutriku, Deba e Zumaia, recibe cada ano unhas 150.000 visitas das que 40.000 son con guías de distintas empresas que teñen no xeoparque unha das súas principais fontes de ingresos. Máis preto de aquí, no Xeoparque de Arouca, en Portugal, cunha poboación duns 22.000 habitantes e a metade de superficie que a zona do Ortegal, estímase un impacto económico anual duns 15 millóns de euros.

O Complexo Xeolóxico do Cabo Ortegal pertence á zona xeolóxica de Galicia Tras-Os-Montes, un dos sectores xeolóxicos en que se divide o Macizo Ibérico. Comprende o eixo norte-suroeste desde a punta dos Aguillóns até San Sadurniño e no eixo oeste-leste desde a praia de Pantín até Espasante. A relevancia científica deste espazo é coñecida desde hai case cincuenta anos, debido á presenza de rochas que hai millóns de anos estiveron no Manto superior da Terra, a máis de 70 quilómetros de profundidade.

Polo seu interese científico, estes sitios poden alcanzar a cualificación de Lugares de Interese Xeolóxico ou, se son moi exclusivos, a de Global Geosite. Na nosa zona xa temos 6 e posiblemente cheguemos dentro de pouco a un total de 9. Un deles é a Mina Piquito en Moeche, anteriormente aludida. O cobre que se explotou nas diferentes minas de Cerdido e Moeche orixinouse como resultado dunha intensa actividade termal no fondo mariño, onde existían chemineas volcánicas polas que saían gases e minerais a alta temperatura que arrefriaban coa auga.

Igualmente presentan singular relevancia as canteiras de Toelo, nomeadamente a canteira da Ferraría e a de Penasalbas. A Pedra de Moeche ou Toelo, é unha rocha rara na superficie terrestre, posto que se atopa normalmente a máis de 70 quilómetros de profundidade. Con todo,

foi un material de gran sona nas comarcas de Ferrolterra e Ortegaleira e moi empregado en ornamentación. As canteiras de Penas Albas, A Caleira, Rañal, Ferrarías, e A Nogueira, de executarse o proxecto nos termos que constan no anteproxecto, padecerán un importante impacto, derivado da proximidade dos aeroxeradores ás mesmas, así como das infraestruturas de evacuación e auxiliares.

A singularidade xeolóxica do Proxecto de Xeoparque do Cabo Ortegaleira vén precisamente dese movemento transformador, paseniño e imparabile da Terra. Un movemento que nos deixou na superficie rochas que habitualmente están a máis de 70 quilómetros de profundidade. Todo un agasallo para os investigadores e investigadoras, que en poucos sitios do mundo poden ver a simple vista o que ocorreu e ocorre dentro do planeta.

Iso débese á formación da maior cordilleira montañosa que existiu na historia do noso planeta, hai aproximadamente 350 millóns de anos. Un conxunto de montañas máis elevadas incluso que o actual Himalaia producido polo choque entre dous continentes, Laurussia e Gondwana, que estaban inicialmente separados polo océano Rheico e que acabarían unidos ao supercontinente Panxea. Esa colisión e o seu resultado é coñecido no mundo da ciencia xeolóxica como “Oroxenia Varisca” que, entre outras, tivo como consecuencia a elevación de materiais do manto superior.

A xeoloxía do proxecto do Xeoparque do Cabo Ortegaleira constitúe unha verdadeira viaxe ao interior do planeta, coa que se poden descubrir e coñecer as rochas que hai nas partes máis internas da Terra, algo moi excepcional e que en poucos lugares é posible ollar. Nos anos 80 o Instituto Xeolóxico e Mineiro de España (IGME) fixo un inventario de lugares de interese xeolóxico (LIX), coa idea de coñecer e dar a coñecer aquelas zonas cun salientable patrimonio xeolóxico. Daquela catalogáronse dous lugares que despois se ampliarían en tres máis dentro dun proxecto internacional de definición de Geosites, é dicir, espazos con interese xeolóxico a nivel mundial que o IGME elixiu como

ilustrativos da Oroxenia Varisca Ibérica, un dos 21 contextos xeolóxicos do Estado con relevancia internacional.

Recentemente solicitóuselle ao IGME que no proxecto Global Geosites fosen incluídos outros 4 lugares dos cales foi aceptado un, de modo que o proxecto do Xeoparque do Cabo Ortegal conta con 6 sitios xeolóxicos destacados internacionalmente algo certamente extraordinario nun espazo xeográfico tan reducido (lembremos que para optar a ser xeoparque chegaría cun único Geosite) e, ademais, cabe a posibilidade de que alcance os 9 Geosites nun futuro próximo.

Esta candidatura do Xeoparque, sen lugar a dúbida, pode fracasar como consecuencia da implantación do proxecto eólico do PE Moeche. Cómpre considerar por esa administración, xa que logo, se en base aos antecedentes e datos que se acaban de expoñer procede denegar as autorizacións que se solicitan, toda vez que cabe formular razoablemente que os beneficios económicos e sociais que eventualmente se poidan derivar da implantación do parque, alén das súas devastadoras consecuencias medioambientais, non superarían os que derivarían do éxito da candidatura do Xeoparque, como xa se comproba nas positivas repercusións económicas no desenvolvemento local dos actuais territorios que obtiveron a clasificación de Xeoparque en diferentes territorios.

DÉCIMA.- Sobre a situación de aeroxeradores na proximidade de vivendas.

No Anteprojecto consta que **determinadas vivendas se atopan a menos de 500 metros de aeroxeradores**, o cal vulnera a normativa vixente do Plan Sectorial Eólico de Galicia en materia de distancia a vivendas:

“ESTUDIO DE INCIDENCIA TERRITORIAL

3.1. NÚCLEOS DE POBLACIÓN

Dentro de las áreas de potencial eólico, correspondentes a la revisión del presente

Plan, se sitúan más de 1.906 núcleos de población, distribuidos en 967 delimitados,

929 no delimitados y 10 núcleos urbanos, figurando según el tipo de planeamiento

como:

§ Suelo no urbanizable de núcleo rural

§ Suelo de núcleo rural

§ Núcleo sin delimitar en planeamiento

§ Suelo urbano

Si bien, como se justifica en el Anejo V, a 200 m. de un aerogenerador no se

producen ya molestias de ruido, la distancia a las delimitaciones de suelo de núcleo

rural, urbano ó urbanizable sectorializado, será como mínimo de 500 m.”

UNDÉCIMA.- Afección aos montes e ás explotacións forestais, madeireiras e agro-gandeiras.

O Estudo de Impacto Ambiental non analiza o impacto, económico e social, sobre os montes e as explotacións na área de afección do proxecto. Cómpre poner de manifesto que dita eiva resulta singularmente significativa e grave, toda vez que os rendementos madeireiros constitúen unha importante fonte de

ingresos para as economías das familias locais, podendo supoñer a efectiva implantación do proxecto de parque eólico unha afección severa para moitas explotacións forestais e madeireiras.

A instalación dos aeroxeradores, das súas infraestruturas de evacuación e dos distintos accesos e viais implica neste ámbito unha serie de consecuencias directas de grande relevancia: fragmentación das explotacións, perda de base territorial, perda de ingresos das familias, ou perda de ingresos na cadea de valor dos sectores e subsectores afectados (empresas de silvicultura, serradoiros, carpinterías, de transformación, etc.).

Tal e como recolle a Lei 7/2012, de Montes de Galicia, o monte é un sector estratéxico da economía galega que contribúe a mitigar o cambio climático. O demérito que dende esta perspectiva se producirá, no caso de instalarse un parque eólico da dimensión pretendida, queda fóra de calquera dúbida razoable.

DUODÉCIMA.- Falta de identificación de afección aos montes de utilidade pública e de identificación de parcelario afectado polo proxecto.

O Estudo de Impacto Ambiental non identifica a afección aos montes de utilidade pública do Concello de Moeche.

Tampouco identifica nin xeoposiciona as parcelas afectadas polo proxecto, o cal abarca desde as ocupacións/afeccións temporais necesarias para a fase de construción (plataformas, viarias, etc.), as liñas de evacuación soterradas ou aéreas (gabias, cimentacións, etc.), a fase de funcionamento (accesos, voo, etc.), e a fase de desmantelamento. A falta destes datos implica, de novo, que se xenere unha situación de indefensión para os titulares das parcelas catastrais, unicamente salvable se o trámite de información pública se evacúa con indicación concreta de bens afectados.

En base ao anteriormente exposto,

SOLICITO que tendo por presentadas estas alegacións, se lles dea o trámite oportuno e, en virtude do exposto, **se proceda a resolver negativamente os procedementos de solicitude de autorización administrativa previa do PE Moeche e a súa infraestrutura de evacuación**, considerando para tal efecto as afeccións ambientais concorrentes e a conseguinte vulneración da normativa da Unión Europea en materia medioambiental, a fragmentación artificial e ilegal do proxecto conxunto, a ilegalidade derivada da colocación de aeroxeradores fóra das ADES do plan sectorial eólico de Galicia sen a declaración da incidencia territorial do proxecto por parte do Concello da Xunta de Galicia, e a ponderación a respecto da perda dos beneficios económicos, sociais e medioambientais que se derivaría do fracaso da candidatura do Xeoparque do Cabo Ortegaleira.

Moeche, 3 de decembro de 2021

Maria Beatriz Bascoy Maceiras

Alcaldesa-Presidenta

Concello de Moeche

